

IV 61
Kazne
40

Dr a m a t i s k a F ö r e n i n g e n s

mid

Dramatiska Föreningens

första Soirée

den 14 Maj 1892.

Thalia hemlös irrade i norden
Bland sina systrar ensam utan härd,
En främling än till tankarne och orden
Hon gjorde „les honneurs“ wid taffelborden,
Där den fransyska tonen satt som wärd.
En Cendrillon förklädd i tiggarns trasor
Den Swenska Konsten bodde på en wind
Och (dagens smak, hwad du ändock är blind!)
Bestod sin kamp mot uselhetens fasor.

Sånggudinna, tag din lyra,
Knyt en krans i dina hår;
Kalla — wettig i din yra —
Gracerna i dina spår!
Och då de med blomster pryda
Altaret, som färdigt står,
Må din stämma wärdet tyda
Af det offer Gustaf får!

Af Himlens milda makter bären
Steg Segraren och Snillet ner,
Hwars namn åt tidehwarfvet ger
En glans från Roma och Bosporen.
Den Tredje Gustaf tog i hand
Sin rosenprydda herskarspira,
Och för hans trollspö stad och land
Sig uti glädjens strud fågs fira.
Han, konungen i Wettets werld
Så wäl som uti Riksconseillen,
Gaf åt Thalia egen härd,
Och Swenska Konsten, hungertärd,
Blef född på nytt wid appareillen.
„Patriis Musis“ som dewis
Han fäste öfwer ingångsporten
Till Swenska Konstens paradis,
Men föll för Wäldets entrepris
På denna samma, helga orten.

Ken det fista sandkorn runnit
Utur Seklets tinglas har,
Sen de segrar Gustaf wunnit,
Sen Swenskfunds och Hoglands da'r.
I den gamla lydprowinzen
Stå hans bästa segrar kvar:
Witterheten, där han prinsen,
Konsten, där han fader war.

Skall ej Thalia sent omsider
Desså wår andes toga få?
Ha wi stått alla wåra strider
för Swenska smakens „comme il faut?“
Kan ej wår bildning fallas egen
Fastän den talar Swerges mål?
Är själfwa tanken så förwägen
Att den ej engång nämnas tål?
I witterhet och konst wårt hjärta

Har talat länge eget språk,
Thalia bidar blott med smärta
Sin länge väntade epof.

En yngre syster talar finska
Och sfördar lagrar, hon, och gull;
— Den äldre systern, skall hon minska
Sitt framtidshopp för andras skull?

Klinga stark min swaga lyra,
Elda våra sinnen opp,
Att vår kärlek måtte styra
In i hamn Thalias hopp.
Gustafs walspråk sjung på swenska
Högt för männen, kwinnorna:
Att de egna, fosterländska,
Sånggudinnorna!

Karl N. Tawaststjerna.